

ת"פ 27970/02/22 - מדינת ישראל נגד עומר שלוש

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 22-02-27970 מדינת ישראל נ' שלוש
תיק חיצוני: פמ"ח 946/19

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד עומר שלוש
נאשם החלטה

ענינה של החלטה זו - בקשת הנאשם לבטל את כתוב האישום שהוגש נגדו, מחתמת שהמאשימה לא קיימה את הוראות סעיפים 57א ו-60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החсад" פ'**).

כתב האישום

1. כתב האישום שהוגש ביום 13.2.22, מחזיק שני אישומים. האישום הראשון מייחס לנאים עבירות של גנבה בידי עובד, זיווף בכוונה לקבל דבר בנסיבות חמימות, שימוש במסמר מזויף בנסיבות חמימות וקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות - قولן בוצעו בשנת 2014 - והאישום השני מייחס לו ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, שבוצעו בשנת 2015.

תמצית טענות הצדדים

2. **טענת הנאשם** חלוף הזמן בין ביצוע העבירות (בשנת 2014-2015) ובין הגעת התקיק למאשימתה (19.6.3.19) ובין הגעת התקיק למאשימתה ובין הגשת כתב האישום מלמד כי המאשימה פעלה בנסיבות זמניות שבנהנ"ית היועם"ש הרלבנטית ובניגוד להוראת סעיף 57א לחсад"פ. מכאן, טוען, כמה לנאים הגנה מן הצדקה, שמצוידקה את ביטול כתב האישום. עוד טוען כי בהעדר אינדיקטיה שנשלחה לנאים מכתב ידוע, המאשימה הפרה גם את הוראת סעיף 60א לחсад"פ ואף משומך בכך יש לבטל את כתב האישום.

3. **המאשימה טעונה** כי היא לא חרגה מהמועדים הקבועים בהנחיית היועם"ש, לשם לב לכך שהעבירות המיוחסות לנאים הן עבירות מסווג פשע ואף המשטרת לא חרגה מהתקופה הקבועה בנהלים. עוד טוען בהקשר זה כי חלוף הזמן בין ביצוע העבירות ובין הגשת כתב האישום אינו מצדיק, כשלעצמם, את ביטול כתב האישום, אלא, עשוי, לכל היותר, להצדיק הקללה בעונש. בהתייחס למכתב הידוע, המאשימה טעונה כי שלחה לנאים מכתב ידוע בדואר רשום,

כמצאות החוק, הזירה כי די בכר כדי לקיים את חזקת המסירה והוסיפה כי במקרה דנן המכתב אף נמסר לידי הנאשם. מהטעמים האמורים, המאשימה בבקשת לדוחות את בקשת הנאשם.

דין

4. אשר לטענת השהוי בהגשת כתב האישום - סעיף 57א(א) לחס"פ קובע כי "משר הליכי חקירה והעודה לדין יהיה בהתאם לתקופות שיקבעו בניהלי רשות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובנהנויות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות בניהלים ובהנויות כאמור אלא בהסכמה היועץ המשפטי לממשלה".

5. סעיף 4 להנחיית היומם"ש מס' 1202.4, שעניינה "משר טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" (להלן: "ההנחייה") קובע כי בתיקים שעוניים עבירות מסווג פשע יש לפעול לסיום הטיפול בתיק תוך 24 חודשים.

סעיף 4.ג. להנחייה מונה את העילות שבתיק"מן "יעצר מניין פרקי הזמן הקצובים לטיפול בתיק. בין העילות העברת התיק להשלמת חקירה. קרי, פרק הזמן שבין מועד ההוראה להשלמת החקירה ובין העברת חומר החקירה בחזרה לתובע לאחר השלמת החקירה, לא יובא במניין פרק הזמן הקצוב לטיפול בתיק.

סעיף 4.ד. להנחייה קובע כי ניתן להאריך את פרק הזמן הקצוב לטיפול בתיק לתקופה ראשונה שלא תעלתה על 6 חודשים, בכפוף לדיווח לפרק ליט המחזז או לראש ייחידת התביעות.

6. נחזור לעניינו, שבו השתלשות העוניים הייתה כדלקמן:

∞	הנאשם נחקר לראשונה באפריל 2017.
∞	החומר הועבר לפרק ליט ביום 19.3.3.19.
∞	ביום 10.7.19 התיק הוחזר למשטרת לצורך השלמת חקירה.
∞	ביום 29.6.20 התיק חזר לפרק ליט לאחר שבוצעה השלמת חקירה.
∞	כתב האישום הוגש ביום 3.2.22, לאחר שהתקבלה החלטה על הארצת משר הטיפול בתיק.

מהאמור לעיל עולה, כי אפילו אנית שמתוך התקופה של השלמת החקירה יש למנות 5 חודשים במסגרת פרק הזמן הקצוב לטיפול בתיק על ידי המאשימה (ראו ה"ש 5 בהנחייה), אז המאשימה לא פעולה בנגד להנחייה, שכן היא דאגה לקבל הארכה של פרק הזמן הקצוב והגישה את כתב האישום בטרם חלפו 6 חודשים נוספים (סעיף 4.ד.(1) להנחייה).

7. אשר **לטענה שלפיה השינוי בהגשת כתב האישום מקיים לנאשם הגנה מן הצדק** - אכן, בפסקה נקבע כי יש לנו מקרים נדירים שבהם השתווהה של התביעה בהגשת כתב האישום תהיה בלתי סבירה באופן שיצדק את ביטולו של כתב האישום, במיוחד כאשר ההשתווה איןנו נובעת מסיבות מוצדקות (ע"פ 7014/06 **מדינת ישראל נ' אהרון לימור** (4.9.07)). אלא, שכן שהסביר לעיל, בעניינו אין אלה פנוי הדברים ולכן אין סבורה כי חלוף הזמן בין ביצוע העבירות ובין הגשת כתב האישום מצדיק את ביטול כתב האישום. חלוף הזמן האמור יקבל ביטוי, ככל שיעלה הצורך במסגרת הדיון בעונש הראו לנאשם.

8. אשר **לטענה כי המאשימה הפרה את חובת המידע** - סעיף 60א (א) לחס"פ קובע כי רשות התביעה שאליה הוועבר חומר証據 הנוגע לעבירה פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה. סעיף 60א (ג) קובע כי משלוח הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, מהוות המצאה כדין, אף בהעדר חתימה על אישור מסירה.

בעניינו, מהמסמכים שהגישה המאשימה (העתק מהמכتب שנשלח, צילום תעודה זהה של המבוקש ופלט שכותרתו "מעקב דברי דואר" של מדו"ר ישראל) עולה כי ביום 4.4.21 נשלח לנאשם בדואר רשום מכתב ידוע וכי הוא נמסר לידי ביום 18.4.21. מכתב הידוע כולל את שמו המלא של הנאשם, את מספר זהותו שלו ואת כתובתו. עיון בצלום הספח של תעודה זהה מעלת כי הכתובת, לרבות מספר תיבת הדואר הנזכרת בה, זהה לכתובת שאליה נשלח מכתב הידוע. היינו, המאשימה מילאה חובתה כדין ושלחה לנאשם הודעה כנדרש, בכתבתו הרسمית במשרד הפנים.

סוף דבר

בקשת הנאשם לביטול כתב האישום נגדו, נדחתת.

קובעת המשך דיון מוקד ליום 18.9.23 בשעה 10:30.

המחזרות תשלח העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ג, 29 ביולי 2023, בהעדר הצדדים.